

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 204.

V Ljubljani, v sredo 6. septembra 1899.

Letnik XXVII

Prazen strah.

Prostemu ljudstvu očitajo praznoverje in vražarstvo; toda kdor bi hotel biti pravičen, bi nekemu narodu tega ne mogel zameriti. Saj verujejo celo najboljši politiki, državniki in žurnalisti s polno resnobo v strahove in prikazni. Ravno prejšnji teden je strašilo po Avstriji; strašilo je jako skrivnostno in nepričakovano, da so bile zbegane politične glave po celi Avstriji. Kakor pričakujejo ljudje, ki so doživeli kak strah ali »spomin«, nesreče ali nenadne smrti v svoji družini, tako si je bil tudi naš politični svet zadnje dni popolnoma gotov, da se pripeti v Avstriji nekaj posebnega, nekaj strašnega. In kakšen je bil ta strah? Ej, stari baron Chlumecky je strašil po avstrijskih dvorih in gradovih. Kaj bi neki družega pomenilo, ako pride Chlumecky k cesarju, kakor da postane on »bodoči mož«, ki bo prijel v svoje žiljave roke vaveti avstrijske vlade? In ako obišče Chlumecky ogerskega ministerskega predsednika Szella, kaj naj bi bilo to družega, kakor da postane njegov sovrstnik v dunajskem kabinetu? Bilo je že kakor pribito, da se pripravi grof Thun s Kaizlom vred v par dneh — na pogreb.

Toda pustimo praznoverje, zberimo raje svojih pet čutov in pogledjmo, koliko je na vsej stvari. Res je, da je bil poklican baron Chlumecky k cesarju, ravno tako je res, da je obiskal svojega prijatelja Szella, in da je Szell prišel pozneje na Dunaj. Iznajdljivi nemški politiki so skovali iz teh dejstev najčudovitejše kombinacije; da je poražen grof Thun, da je razbita državnozborna večina, da se odpravijo jezikovne naredbe, da bodo ostali Čehi osamljeni, da se izpremeni vladni sistem, da se ustanovi zopet nemško prisilno gospodstvo itd.

Ti ljudje imajo res bujno domišljijo. In kaj naj bi dalo povod vsem tem silovitim spremembam? Zagrožena obstrukcija pri delegacijskih volitvah. Tako torej! Ker preté Nemci z obstrukcijo pri volitvah v delegacije, zato bi se njim na ljubo postavila Avstrija na glavo! Kako silno so kratkovidni! Nad kom bi se pač najprvo maščeval ta državni in politični greh, kakor ravno nad Chlumeckym — za slučaj, da bi bil on »bodoči mož«? Recimo, da bi ga nemška obstrukcija pri delegacijskih volitvah spravila na krmilo; v tem slučaju bi bil njegov pravi poklic in namen to, česar se ni posrečilo njegovemu predniku, — da omogoči volitev v delegacijo. Tedaj pa ne bi bilo treba družega, kakor nove opozicije, — in Chlumeckijev kabinet bi bil pri koncu. Če morejo nemški poslanci preprečiti delegacijske volitve, bi storili isto vendar ravno tako lahko tudi slovanski poslanci. In razumljivo je samo po sebi, da bi v omenjenem slučaju to tudi storili. Kdor pa pozna politika Chlumeckega, ki je častilakomen kakor malokdo, ta je prepričan, da bode storil on preje vse drugo, kakor pa vsprejel za nekaj dni ministerstvo in potem zopet z blamažo izginil.

Baron Chlumecky je, kakor prav trdi »Politik«, izvrsten političen intrigant. Dokazal je že kot predsednik državnega zbora, da se ne boji niti resnih sredstev, ako hoče doseči svoj namen. Ali kljub temu ni on nikoli tisti državnik, ki bi vredil avstrijske notranje zmede. On bi hotel morda, ko bi bil na Thunovem mestu, odpraviti jezikovne naredbe. Kaj bi pač s tem dosegel? Najhujši odpor od strani Čehov in sploh Slovanov, na drugi strani bi se pa zopet ne prikupil nemškimi radikalnim elementom, ker nemški radikalizem je zašel predaleč, strinjal se ne bode več z nobeno, tudi ne nemško liberalno vlado. Z

odpravo jezikovnih naredb bi torej ne dosegel Chlumecky prav ničesar; razbil bi sedanjo večino, nove pa ne bi mogel stvoriti; preostajal bi mu boj na dve strani: proti Slovanom in proti — nemškimi nacionalcem. Za tak boj bi pa trebalo pač malo večje prebrisanosti, kakor jo zmora naš baron.

To bi pa še ne bilo vse. Nemško katoliško stranko bi znabiti pregovoril v toliko, da bi zavzemala nevtrarno stališče, — ako bi prizanašal njenim principijelnim zahtevam in zatiral nacionalno gonjo »Los von Rom«. Ako bi pa to storil, bi bili proti njemu zopet liberalci, ki zlasti zadnji čas jasno povdarjajo svoje protikatoliške tendence. Ako bi si zopet želel ohraniti liberalce s tem, da bi jim dajal ugodnosti v gospodarskem oziru, bi nastopili proti njemu z vso silo krščanski socialisti.

To bojno polje bi torej za Chlumeckega ne bilo ravno vabljivo, in tako oprezen politik, kakor je on, ne bi storil nikoli tega neprevidnega koraka. In tudi v slučaju, da to stori, se nam ni bati prav ničesar. To je čisto gotovo, da obdržal se ne bi dolgo, in ko pade on, potem so nemški liberalci na cedilu, kajti Chlumecky je poslednji mož, s katerim še razpolagajo. Naj se torej Nemci nikar ne bojé za nas; Chlumeckijevu strašilo nas ni prestrašilo, in prestrašilo bi nas ravno tako ne, tudi če bi se ta strah vtelesil in sedel na ministerski stol, vsaj je znano, da skoro noben stol tako slabo ne stoji, kakor uprav — ministerski.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. septembra.

Post. Hohenburger in Schönererjanci. Znani zagovorniki »zatiranega« nemštva, poslanec

LISTEK.

Politika liberalnih nojev.

Dovolite, gospod urednik, da se malce pogovoriva o tej ali oni stvari. A propos! Zadnjič sem počel pisati studijo o politiki »liberalnih nojev«. Interesantno! Ali ste že kdaj zasledovali to stvar? Dajte, pazite na to, videli bode, kakšni mojstri so liberalci v politiki nojev! Jaz proučujem sedaj to liberalno »štrucjo« politiko z ozirom na »Katoliški Obzorik«. Imenitno! K. O. bo ravnokar dovršil tretje leto. Marsikaj je povedal v teh treh letih, kar liberalcem gotovo ni bilo povolji. Na filozofičnem, socialnem, literarnem, političnem polju ... povsod je zasledoval in pobijal liberalne zmote. O »darwinizmu« je prinesel studijo, kakršne še Slovenci nismo imeli. »Slovenski Narod« je že marsikdaj odkrival svoje simpatije za darvinizem, v K. O. je našel stvari, ki bi utegnile vsakemu zmodriti glavo. K. O. je objavil znanstvene razprave o socialni demokraciji, o kapitalizmu, torej o vprašanjih, ki gotovo živo zadevajo v liberalizem in njegovo ljubovanje s socialno demokracijo.

V literarnih studijah se je bavil z »Narodom« in »Zvonom«, Askercem in Cankarjem ... Kaj menite, da so rekli liberalci? Nič. Molčali so. Ne! Stojmo! Izprva niso molčali. Izprva so zaplesali bojni ples, zatrobili in s krikom in vikom udarili na K. O. Sodili so, da imajo pred seboj moč, ki se zboje liberalnih trobelj. A zmotili so se, K. O. se je postavil na bojišče ter mirno čakal junaško ob prsa se bijočih rogoborcev — a tedaj so se začeli umikati, razlezli so se in poskrili, in sedaj jih od nikoder ni. Kaj ni bilo tako? Saj ste čitali, g. urednik, tiste imenitne kritike zoper K. O. v »Narodu«, ne? No, K. O. jih je ponatisnil, češ »die Müh' ist klein, der Spass ist gross«, ljudje so se smejali, »Narod« pa je utihnil, in sedaj molči kakor grob. Glavo tišči v pesek, češ da ga ne bi videli. A ljudje vidijo liberalnega noja ter se mu smeje.

Ali ni tako, g. urednik? Vi poznate liberalce že od starine. Kadar so vedeli kaj pametnega odgovoriti, še nikdar niso molčali, kaj ne da ne. In sedaj molče!

In vendar ljudje govore, da skrivaj prav pridno bero K. O., pa da se jim roke tresejo ... Zakaj ravno, tega ne vemo, od veselja komaj, najbrž

radi tega, ker K. O. piše o njih, a oni morajo glavo tiščati v pesek ...

O Volterju pišejo biografije, da ni imel bolj sovražnega nasprotnika, kakor je bil sloveči kritik Fréron. Kadar je vzel Volter list tega kritika v roke, tako so pripovedovali prijatelji, se mu je vselej močno roka tresla. Odgovarjal pa je nekaj časa s psovki, a ker psovke nič ne dokažejo in so se mu ljudje smejali, se je delal, kakor da bi še lista bral ne. »Po naključju, tako je nekako malomarno začel odgovor, po naključju mi je prišla ta in ta številka lista v roke, v katerem neki Fréron trdi ... itd.« Ljudje pa, ki so dobro vedeli, da Volter prav pridno prebira Fréronov list, so se še vedno smejali. Nazadnje je Volter umolknil ter glavo stisnil v pesek. Študiral je politiko noja — a ljudje, ti ljudje so se še vedno smejali.

Nekako tako — si licet parva componere magnis — delajo naši liberalci. Najprej zabavljajo, če s psovki ne zmagajo, se pa poslužijo politike nojev. Ignorirajo, delajo se, kakor da bi jih nič ne brigalo. Pametni ljudje pa poznajo to politiko liberalcev. Nekateri se smejejo, drugih pa, ki sicer še gredo z liberalci, je sram.

Tako je, ali ni res?

Hochenburger, se je v ponedeljek zvečer pokazal svojim volilcem v Gradcu, da jim razodene svoje misli o sedanjem političnem položaju v Avstriji. Mož je najprej govoril o vladnem zistemu grofa Thuna, s katerim seveda ni zadovoljen, potem pa je prešel na prepotrebno jedinstvo mej posamnimi nemškimi strankami. Treba je, pravi govornik, da se zjedini vse na podlagi pametnega nacionalizma in svobode, česar pa ni mogoče doseči z jednostransko frakcijsko politiko, ki išče vedno lastnih koristij in bi se najraje grela na lastnem solncu. Nemško parlamentarno zastopstvo se mora predstavljati kot zastopstvo celega naroda in potem tudi uravnati svoje delovanje. Nemški individualizem je treba spraviti nazaj v one meje, kjer je dosedaj zmagonosno deloval in bo imelo njegovo delo tudi v bodoče popoln uspeh. — Gorje pa nam, dejal je nadalje, ako v sedanjem resnem času razbojniškim četam jednako pobijamo svoje lastne ljudi in s tem kažemo nasprotniku podoben notranjega razdejanja in nereda. Te besede moram izgovoriti z ozirom na obsodbe vredne dogodke v raznih krajih naše države, kjer se najdejo elementi, ki so največja nevarnost ne samo za nemško celokupnost, marveč tudi za nemško stvar v Avstriji sploh. Govornik želi končno, da bi te njegove besede čuli tam, kjer osebna strast in pretirano samoljubje temnita zavest, in nočeta priznati, da tako zvano »Volksthümliche« ni vedno »Volksnützliche« in da je v sedanjih dneh mero-dajno le geslo: »Nič za me in moje posebne interese, marveč vse za nemško ljudstvo kot tako.« — Iz navedenih odstavkov njegovega govora je razvidno, da Hochenburgerjev program podpiše lahko vsak pristen Nemec, in da se mož bori z vsemi silami za nemško celokupnost in po tej za izvedbo zahtev v znanem binkoštnem programu. Ob enem je pa iz njegovega govora tudi razvidno, da strogo obsoja politiko in divjaško počenjanje Schönererjanske klike, katero imenuje največjo nevarnost za nemške interese v Avstriji. Mej burnimi ugovori nahujskanih radikalnih elementov, ki so bili pri shodu, je mož izjavil, da se nikdar ne pridruži kričaško-divjaški skupini Wolfovih elementov. Takih sodb nemški prvaki takorekoč iz lastnega tabora niso navajeni.

Socijalni demokratje proti volitvam v delegacijo. Wolf-Schönererjeva klika je že dosegla svoj delni vspeh. Našli so se pristni bratci, Schönererjevci in socijalni demokratje, ki bodo šli skupno v boj proti volitvam v delegacijo. Delavski vodja dunajski, znani žid dr. Adler, je to javno izpovedal na nekem dunajskem socijalistiškem shodu v nedeljo zvečer. Rekel je mej drugim: Parlament je vladi neobhodno potreben, ne sicer za Avstrijo, ampak za celo državo. Vlada potrebuje parlamenta za volitve v delegacijo. Ako grof Thun to izvede, potem seveda lahko pošlje poslance zopet domov. Vsled tega mora parlament preprečiti izvedbo teh volitev. Zapomnite si dobro: tu se ne gre za to, da bi se parlament s pomočjo obstrukcije storil nesposobnega za delo. Nasprotno, parlament mora postati delaven. Da se pa doseže ta namen, si mora opozicija pridržati volitve v delegacijo kot glavno zastavo. — Take izvirnosti v idejah pa židovski dr. Adler še ni pokazal. Delavnost parlamenta se dožene samo z — razbijanjem po pulstih, trganjem glasovnic in končno s tem, da se predsednika vrže iz zbornice. Krasna ideja, ki je pač vredna voditelja avstrijske socijalne demokracije.

Milan-Kneževićeva afera. V malo dneh se vrši pred naglim sodom v Belgradu končna obravnava proti »napadovalcu« Kneževiću in drugovom, ki se bodo morali zagovarjati radi poskušene umora in veleizdaje. Kakor znano, je imel zatiralec Milan v inozemlju dosedaj precej somišljenikov; oficijozni in židovski listi so na vse kriplje obsojali »napad« ter odobraval korake, ki jih je storil Milan, da zadosti žaljeni časti. Toda tek preiskave, posebno pa najnovejše poročilo preiskovalnega sodnika je marsikateremu zaslepljencu odprlo oči. V tem poročilu se namreč glasi, da se bo Knežević zagovarjal samo radi poskušene umora nad Milanovim pribočnikom Lukićem, akoravno se je uradno trdilo, da je bil ranjen Milan. V najhujem slučaju bo toraj obsojen v ječo od 10 do 20 let, ko bi ga morala sicer zadeti smrtna kazen. Ta najnovejša sprememba je mnogim odprla oči in zgubili so že vse zaupanje v resničnost poročil iz Belgrada. Da, tako daleč je že prišlo,

da se sploh dvomi nad resničnim obstankom naglega suda in naglo sodbo. Knežević bo radi lepšega preskrbljen v kakem penzionatu, ostali »nevarni« obtoženci se bodo pa obsodili radi veleizdaje in izginili.

Pred vojnim sodiščem v Rennesu je stavil včeraj, kot smo že sporočili mej brzjav, Dreyfusov zagovornik Labori predlog, ki meri na to, naj se zaslišita kot priči nemški polkovnik Schwartzkoppen in italijanski general Panizzardi. Zagovornik Labori pravi, da je zaslišanje teh dveh mož nujno potrebno v dokaz Dreyfusove nedolžnosti. Temu predlogu je sodišče koncem seje ugodilo kljub ugovoru vladnega zastopnika ter sklenilo, pozvati vojnega, oziroma pravosodnega ministra, da izposlujeta potom zunanega ministerstva na kakoršenkoli način ustno ali pa pismeno izpoved teh dveh mož. Vladni zastopnik Carrière je pojasnoval, da je ta zadeva zelo kočljiva in da je z diplomatskega stališča naravnost materijelno in moralno nemogoče izvesti ta načrt. Francoska vlada ne more siliti nemške in italijanske vlade do tega koraka, ob enem pa imenovani vladi tudi sami ne moreta toliko vplivati na omenjena moža, da bi hotela izpovedati. Treba je torej volje obeh vlad in tudi obeh prič. — Kakor se vidi iz sklepa sodišča samega, niso vpoštevali teh pomislekov, akoravno morajo vedeti, da je ta načrt malone popolno neizpeljiv. Zagovorniku morda tudi ni toliko do izpovedbe Schwartzkoppena in Panizzardija, marveč hotel si je pripraviti nekak nov argument za slučaj, ko bi bil Dreyfus obsojen.

Razgled po slovanskem svetu.

O izdanju glagoljskega misala.

(Dalje.)

Nekaterim vladam je bilo zelo nepovoljno, da bi se v kneževini zopet uvela slavenska liturgija zavoljo važnosti in posebne znamenitosti, ki bi jo pridobila pri Jugoslovanih. Zato so se na vso silo prizadevale, da bi Rim to dovoljenje opozval. Od vseh strani so dohajali protesti proti presv. nadbiskupu tožeč ga, da je »panslavist«, ki zape-ljuje svoje verne v razkol. Še huje; na indirektni način so si prizadevali napeljati ga na to, da se odreče svoji časti, s tem, da se mu je odrekla podpora nadbiskupiji in penzija kot zaslužnemu profesorju. Tako so mislili vničiti to zadevo. — Čudno je to, da mej tem ko se je trdilo od katoliške strani, da je staroslovenska liturgija očevidno nevarna za katoličane, so se na Ruskem zelo bali, da ne bi Črnogorci postali katoličani. Zavoljo tega navalila je zelo hudo sv. sinoda v Petrogradu na kneza, češ da je izdajalec — Z enakimi spletkami so hoteli preprečiti tisk misala. Sv. Stolica je bila dovolila, da se misal tiska s cirilico, s katero se služijo »unijati«. Ravno to je bilo nasprotnikom pretveza, češ da to je sredstvo razkola za katolike. V Rusiji so se pa ravno nasprotnega bali. Naposled se je dogovorilo tako, da se tiska misal z glagolskimi črkami, kakor se rabijo po Dalmaciji in na Hrvaškem.

Sv. Oče je stal v tej borbi trdno kakor vselej, ter je naročil Propagandi, da naj izvede tisk misala za barsko nadškofijo.

Tukaj govori nadalje presv. gospod o staroslov. jeziku, o cirilskih in glagolskih črkah, in trdi, da so ravno glagolske črke iznajdba sv. Cirila; takoimenovano cirilico da je pa priredil sv. Klemen, učenec sv. Metoda, pozneje bolgarski biskup; ker so bile laglje, poprijeli so se jih Bolgari, Srbi in Rusi. Navaja potem izdanja glagolskih misalov, kateri so že zelo pomanjkovali, in dokazuje, kako je bilo potrebno novo izdanje. Potem nadaljuje:

K sreči imel je učeni slavist msg. Parčić, kanonik slav. kapitola sv. Jeronima v Rimu, točen poznavalec staroslav. jezika — že dlje časa za tisk pripravljene misale. Rokopis je dala sv. Stolica pregledati odličnima poznavalcema staroslovenščine, namreč msgru Crnčiču, prefektu imenovanega kapitola, in P. Evzebiju Fermendzinu, frančiškanku, kateri ima veliko zaslugo, da se je pospešilo izdanje, ker je vse z nezmernim trudom in posebno marljivostjo pregledal in predložil, da se lahko tiska. Ob enem z menoj hvaležni so vsi katol. Slaveni in še zlasti Črnogorci velezaslužnemu redovniku, kakor tudi msg. Crnčiču in Parčiću.

Večkrat je moral nadbiskup potovati v Rim, da premaga težave in ovire, ki so hotele tisk onemogočiti ali vsaj zavleči na nedoločen čas. Ni čudo. Tako se navadno godi dobrim podjetjem. O svojem času izšla bo o tem cela povest. Za zdaj je zadosti znati, da je izdanje dovršeno in meseca januarja 1893 dobil je nadbiskup iz Rima sledeči telegram: »Vaš misal je dovršen«. Bilo je ravno ob papeževem jubileju. Sv. Oče odločil je poslati krasno vezan iztis knezu in podelil je ob tej priložnosti red Pija IX. prve vrste princu Danilu. Ta je bil že enkrat prej pri sv. Očetu v avdijenci ter ni mogel papeža prehvaliti. Knez je želel, da se izročitev misala in reda izvrši prav slovesno. Zato je poslal svojega tajnika, pesnika Sundečiča, ki je v kneževem imenu tudi konkor-dat podpisal, s kneževsko kočijo v Bar po nadbiskupa. Sprejet je bil z vsemi častmi papeževga poslanca. Vojaška godba zasvirala je papežev himno. Pri tej priložnosti imel je nadbiskup krasen daljši govor, v katerem je omenjal vpeljanje, borbo in napredek staroslovenskega jezika v cerkveno liturgijo.

Tako se je po nagibu sv. očetov prebudila »glagoljska literatura« na Češkem po prizadevanju vladajočih knezov Urha, Bretislava in Vratislava, z nepozabljivimi opati Prokopom in Vojtehom in z ustanovo znamenitega samostana v Sacovi.

(Konec prih.)

Književnost.

Jeruzalemsko romanje. V spomin na prvo splošno avstrijsko jubilejno romanje v sveto de-želo je spisal bogoslovni profesor v Mariboru J. Zidanšek lepo, čez 200 strani obsegajočo knjigo. Oblika knjige je tako prikupljiva, opisovanje in pripovedovanje tako mično in zanimivo, da jo z veseljem priporočamo slov. občinstvu. Knjiga se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru; mehko vezana po 40 kr., trdo po 50 kr., in v platnu po 65 kr. (pri vseh s poštnino vred). Ker je vrh tega čist donesek namenjen družbi sv. Cirila in Metoda, bodo gotovo Slovenci prav pridno segli po knjigi.

Oklic slovenskih akademikov in abiturijentov.

Tovariši!

Že pred leti se je izrekla misel, da se shaja krščansko misleče dijaštvo vsako leto na skupnem sestanku, kjer naj bi se poleg razmotrivanja aktualnih časovnih, znanstvenih in umetnostnih vprašanj obnavljala in utrjevala bratska vez ter kre-pilo prepričanje in značaj v trdem boju za resnico. Predlanskim se je položil temelj organizaciji slovenskega krščansko mislečega dijaštva na I. shodu v Ljubljani, na katerem je bilo zastopano dijaštvo vseh slovenskih pokrajin. Tukaj se je vsprejel prvotni načrt, obsegajoč naša načela in našo taktiko. Lansko leto smo imeli priložnost zastopati svoje stališče na vseslovenskem dijaškem shodu, kjer je liberalna protikrščanska večina zavrgla naše resolucije in eliminirala iz svojega programa krščanstvo. Nam ta obžalovanja vredni korak ni vzel poguma, marveč nas je še celo utrdil v prepričanju, da je naše delo potrebno in da je naša dolžnost, s podvojeno silo pri tem delu vstrajati. Letos je slovenski svet doživel impo-zantno manifestacijo vseslovenskih delavskih stanov, znamenit pojav v zgodovini našega naroda, ki spričuje, da so začeli Slovenci socialno misliti; to prebujenje naroda nam je porok tudi za na-predek na kulturnem polju, kar je neizogibno potrebno, ako hočemo ohraniti svojo narodno eksistenco. Krščansko misleči slovenski akademiki se bodo najlepše pridružili tej manifestaciji, ako dokažejo, da so sposobni tudi na polju vede pomagati temu ljudstvu v borbah za pravdo. Zato je pripravljavni odbor za prireditve II. shoda krščansko mislečega dijaštva sklenil, da se dá letošnjemu shodu strogo znanstven značaj. Na dnevnem redu bodo razgovori o času primernih, modernih vprašanj iz modroslovja, umetnosti, pravoslovja, sociologije, naravoslovja in medicine.

Tovariši! Brezplodna dnevna politika nam jemlje duševne in telesne sile; pri tem pa z-ostaja naše znanstvo. Kolikokrat se nam očita, da katoliki na polju znanosti ne moremo tekrovati s svojimi nasprotniki. Dokazati, da to ni resnično, bodi naša častna naloga; dokazati pa moremo to le z dejanji. Zatorej agitirajte tovariši-somišljeniki,

da se naše dijaštvo udeleži shoda polnoštevilo. Zlasti velja to slovenskim abiturientom: ko stopate v akademično življenje, bodi Vam prva naloga, razmere objektivno spoznavati. Brez pravega spoznanja in prepričanja se ne odločite niti na desno niti na levo. Počitniški shod Vam utegne dati priložnost, spoznati tudi nas, v kolikor nas še ne poznate.

Shod se boče vršil dne 13. septembra v Ljubljani; podrobno poročilo o shodu objavimo pozneje. Zvečer po shodu priredi slovensko krščansko misleče dijaštvo komerz, h kateremu bodo vabljeni tudi slovenski delavci ljubljanski; obnovila se boče vez solidarnosti, ki veže krščansko delavsko ljudstvo z njega sinovi-somišljeniki in soboritelji. Značaj vsega našega dijaškega gibanja bodi krščanski in demokratiški, ker v uresničenju teh dveh idej tiči rešitev našega naroda in vsega človeštva. V tem programu boče našel človeški rod pravo enakost, bratovstvo in svobodo. Na temelju tega programa se bodemo shajali leto za letom, s tem programom bodemo stopili v praktično življenje.

Tovariši! kdor je z nami, pridi 13. septembra v Ljubljano, kdor ni z nami, naj pride, da se o nas boljše pouči, kakor je bil morda do sedaj poučen. Politika boče na shodu izključena; znanost je skupni biser vsega človeštva, je mednarodna in medstrankarska; kritika boče dovoljena vsakemu; komur je torej mar za resnico, se ne bo strašil malih žrtev in bo prišel na shod.

Pripravljalni odbor.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. septembra.

(Shod v Žužemberku) ne bo 10. oktobra, kakor je bilo po pomoti tiskano, ampak 10. septembra.

(Občinski svet ljubljanski) ni imel za sinoči napovedane seje, ker ni bil sklepčen. Prihodnja seja se vrši 19. t. m.

(Osebnost.) Eksternist v deželni bolnici, dr. K. vitez Föderpersperg, je imenovan za sekundarija.

(S Trate) se poroča, da je č. g. župnik Frančišek Petrovič nevarno bolan. Priporoča se znanec in sobratom v molitev.

(Slovenska šola v Gorici.) V ponedeljek je posebna komisija preiskavala prostore v bivši Catinellijevi vojašnici v Gorici, da bi dognala, ali je to poslopje primerno za slovensko ljudsko šolo. Kot zastopniki slovenskih starišev so bili v komisiji dr. Rojic, svetnik Vodopivec in šolski vodja Hrovatin; dalje so bili navzoči višji inženjer Wojtchowsky, svetnik Czermak iz Trsta, dež. šolski nadzornik vitez Klodič, okr. zdravnik dr. Zenkovich, goriški župan in dva mestna svetovalca. Komisija je več ur pregledovala poslopje in dobila vtis, da je poslopje neprimerno za šolo. Vprašanje je sedaj, kako komisija poroča ministerstvu in kaj to ukrene. Gotovo pa je, da slovenski stariši svojih otrok ne bodo pošiljali v to šolo.

(Izpred porotnega sodišča.) Prvi dan porotnega zasedanja, minuli ponedeljek, se je zagovarjal 23 letni posestnikov sin Valentin Sušnik iz Šenčurja pri Kranju, ker je 2. maja letos pred kovačnico Al. Bregarja v Šenčurju v nekem prepiru z Jož. Maseljem poslednjega tako nevarno udaril po glavi s kovaškim stolom, da mu je razbil črepinjo in je Maselj umrl še naslednjo noč. Obtoženec je priznal dejanje, a se izgovarjal s popolno pijanostjo. Porotniki so ga oprostili. — Za njim je prišla na vrsto 24 let stara samska posestnikova hči Marija Kadunc z Brezij pri Grosupljem. Imenovana je dne 7. m. m. umorila svoje novorojeno, nezakonsko dete ženskega spola in truplo zakopala na travniku svojega očeta. Sodišče jo je obsodilo v štiriletno težko ječo, poostreno z mesečnim postom in trdim ležiščem 7. avg. vsakega leta.

(Iz Ptuja) se nam o pogrebu rajnega Bratuše dodatno še piše: V poročilu o sprevedu ni v naglici prišlo izspod svinčnika naznanilo, da so pokojniku poslednjo pot posodili tudi zastopniki raznih oblastev, civilnih in vojaških. Ko je 1878 postal duhovnik, bilo je v šoli trinajst tovarišev, in izmed njih je gospod Bratuša prvi, ki se je preselil v večnost. Pri mrtvaškem opraviilu sta mil. gospodu proštu Flecku stregla dva šolska tovariša, gospoda profesorja Majcen iz Ptuja in

Vambergar iz Messendorfa pri Gradcu (duhovnik kaznilniški).

(V Gorici) biva te dni ruski jezikoslovec Alek. Vasiljevič Suworov, ruski državni svetnik in gim. profesor v pokoju. Peča se z jugoslovanskimi jeziki in je prepotoval že večkrat naše kraje.

(V Devinu) so v ponedeljek odprli italijansko ljudsko šolo, katero je ustanovila »Lega«. Naši ljudje še vedno menijo, da brez nemščine in laščine ne morejo živeti na domači zemlji, in tako odpirajo vrata narodnemu nasprotniku.

(Neskončna radost) je zavladala včeraj med tržaškimi iredentovci. Osečil je Trst s svojim obiskom Menotti Garibaldi, sin Josipa Garibaldija, najhujšega in zakletega sovražnika Avstrije. »Piccolo« prinaša njegovo sliko in njega životopis in pravi, da patrijotizem dragega gosta in njega očarujoča slika spominjata na — legendarično sliko njegovega očeta. Tako se piše v Avstriji!

(Dr. E. Pach) je, kakor znano, dne 7. junija med vožnjo na železnici blizu Barkovelj ustrelil dečka G. Radivo. Po dolgi preiskavi so ga proglasili za blaznega in ga izroče nemškemu oblastvom.

(Zahvala.) Slavnost blagoslovljenja gasilnega doma in orodja na Bohinjski Beli dne 20. avgusta t. l. se je izvršila prav dostojno in v občno zadovoljnost. Občni zbor je dne 3. sept. soglasno pooblastil podpisani odbor, da tem potom izrazi iskreno zahvalo: p. n. gg. Albinu C. Achtschin-u in Francišku Troštu, ki sta se kot zastopnika deželne zveze kranjskih gasilcev udeležila slavnosti; slavnim prostovoljnim gasilnim društvom na Bledu, Bohinjski Bistrici, v Gorjah, Jesenicah, Kamnigoricah, Mošnjah, Radovljici, ki so tako lepo število gasilcev poslali na slavnost; vsem darovalcem dobitkov za tombolo ter vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je društvo imelo od slavnosti tako lep duševen kakor gmoten dobiček. — Posebno zahvalo pa izreka društvo svojemu neumorno delavnemu načelniku gospodu Valentinu Mužanu. Le on je omogočil, da je društvo dobilo v tako kratkem času svoj dom, a zraven tega je daroval na dan občnega zbora s svojo soprogo — kumico pri blagoslovljenju — še zdatno svoto 125 gld. v društvene namene. — Bog jima obilno povrni! — Prostovoljno gasilno društvo na Bohinjski Beli dne 4. septembra 1899. — Odbor: Anton Jamar, tajnik; Matija Mrak, blagajnik; Janez Burja, Matija Gogala, Josip Peternej, odborniki.

(Uredništvo »Slovanskega Sveta«) naznanja v zadnji številki z dne 31. avgusta, da izide letos samo še jedna številka tega lista, ker hoče urednik g. Fran Podgornik vso svojo pozornost posvetiti novemu listu »Slavisches Echo«, ki je pričel letos izhajati na Dunaju. Izdajatelj pa si pridržuje pravo na ime in last »Slovanskega Sveta« i nadalje.

(Obesil se je.) kakor poročajo iz Postojne, v noči od 2. na 3. t. m. 53 let stari slaboumni kočar Anton Kocjančič iz Vel. Otoka. Našli so ga v stelnjaku visečega na verigi, ki je bila pripeta na lestvo.

(Otroka je umorila) prejšnji ponedeljek 18-letna Ivana Žvan iz Srednje Vasi v radovljiškem okraju. Na planini Konjšca je povila žensko dete ter je tako trdo povila v oblačila, da je je udušila in potem skrila v neko skrinjo.

(Na znanje.) Na mnoga vprašanja, je-li imam lursko vodo, naznanjam, da jo imam v zalogi. Fr. Birk, stolni vikar.

(S tira) je skočil v ponedeljek popoldne med Prosekom in Nabrežino tovorni vlak, vsled česar je imel brzovlak zamudo. Posebne nesreče menda ni bilo.

(Hrvatskemu pesniku Ant. Nemčiču) bode postavil hrvatski narod v Križevcih lep spomenik. Slavnost odkritja se vrši 24. septembra. Ob tej priliki se bodo pele pri koncertu same Nemčičeve pesmi, katere so uglasbili hrvatski skladatelji.

(Jovan Ristić), ki je dne 4. t. m. v Beogradu po dolgi bolezni umrl, je bil brez dvoma najodličnejši srbski diplomat. Rojen je bil l. 1831. v Kragujevcu, visoke šole je obiskoval v Berlinu, Heidelbergu in Parizu. Prvo pozornost je vzbudil l. 1858. s svojim govorom v skupščini kot zagovornik Obrenovičev in ustave. Od l. 1861—1867 je zastopal Srbijo v Carigradu, od 1868—1872 je bil med mladoletjem kneza Milana jeden treh regentov, l. 1872. in 1873. je bil Ristić ministerski

predsednik in minister za vnanje posle. Tudi pozneje je bil še večkrat minister ter je po turški vojski zastopal Srbijo na berlinskem kongresu. Ko je kralj Milan dne 6. sušca 1889. odložil vladarstvo, je bil Ristić zopet regent. Zadnja leta se je bil odtegnil javnemu življenju.

(»Münchener Neueste Nachrichten«) so v Avstriji prepovedane. S tem je avstrijska vlada dregnila v sršenovo gnezdo, kajti založniki monakovskega liberalnega lista imajo znatno škodo. Sicer pa je vladna naredba povsem opravičena, kajti monakovski list je že pretil z nemško diplomacijo.

(Hrvatski Mažari.) »Bud. Hrv.« je naštel po Hrvatskem in Slavoniji 150.000 Mažarov; koliko jih je pa v resnici, in sicer pravih Mažarov, to seveda temu listu ni znano.

(Guérin II.) Iz Pariza poročajo te dni naslednji dogodek: Neki mali obrtnik v ulici Latin se je sprl z neko žensko, ji zadal nekaj sunkov z nožem ter jo pahnul po stopnicah. Na to se je dobro zaprl v svojo sobo in izjavil, da zapusti stanovanje le »mrtev ali prost«. Službujoči policijski komisar je bil pa mnenja, da vladi že predseduje sam Fort Chabrol, ter je velel stražnikom, naj razbijejo vrata in se polaste Guérina II., ki premišlja sedaj v ječi ne mrtev ne prost.

(Praktičen.) Stric: »Kaj bi ti rad bil, Karol?« — Karol (sin nekega diurnista): »Ravnatelj pisarne!« — »Kaj pa ti, Jože?« — Jože: »Sit.«

Društva.

(Kat. pol. društvo za kozjanski okraj) priredi v nedeljo 10. t. m. obletni shod v prostorih gostilničarja g. Gučeka v Kozjem s sledečim vspešnim: 1. Društveno delovanje v pretečenem letu. 2. Volitev novega odbora. 3. Naš politični položaj. Govori g. Tomažič. 4. Vino in sadjereja. Belč. 5. Ljubezen do materinskega jezika. Hohnjec. 6. Socijalno vprašanje. Grobelsek. 7. Sprejem novih udov, nasveti, vprašanja. Prosta zabava.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 6. septembra. »Vaterland« poroča, da se državni zbor snide mej 22. in 29. oktobrom, skoraj gotovo dne 27. oktobra. Grof Goluchowsky in ogerski ministerski predsednik sta hotela, da bi se državni zbor preje sošel zaradi delegacij, toda grof Thun ima tehtne vzroke, katerim se je uklonil grof Goluchowsky.

Dunaj, 6. septembra. Govorica, da je stališče grofa Thuna omajano, ni utemeljena. »Reichspost« trdi, da utegne katol. ljudska stranka dobiti odločilno vlogo v desnici in drugi portfelj v kabinetu. Za to mesto se imenuje dr. pl. Fuchs, predsednik zbornice.

Dunaj, 6. septembra. Ogerski ministerski predsednik je bil včeraj pri cesarju v daljši avdienci, nato se je pa dalj časa razgovarjal z grofom Thunom in zunanjim ministrom. Danes zjutraj se je odpeljal v Budimpešto.

Dunaj, 6. septembra. Nemški nacionalci so imeli minolo nedeljo shod v Riedu, kjer je govoril poslanec Wolf ter naglašal, da bi nacionalci eventualnega ministerstva pod Ohlmeckim sicer ne podpirali, toda opustili bi obstrukcijo, ko bi novo ministerstvo preklicalo jezikovne naredbe in nemščino vpeljalo kot državni jezik.

Brno, 6. septembra. »Lidove Noviny«, glasilo poslanca Stranskega, pišejo, da se v drugi polovici tekočega meseca snide parlamentarna komisija desnice.

Belgrad, 6. septembra. Truplo bivšega regenta Ristića pokopljejo danes na državne stroške. Pogreba se udeležita kralj Aleksander in Milan z ministri in vojaškimi dostojanstveniki. — Radi smrti tega moža je pričetek sklepne razprave pred naglim sodom preložen do prihodnjega petka. — Poročila o načrtu glede premestitve glavnega mesta v Niš so neosnovana.

Pariz, 6. septembra. V slučaju, da bodeta pred vojnim sodiščem v Rennesu res zaslišana polkovnik Schwartzkoppen in general Panizzardi, se zavleče cela razprava za teden dni. — Častnikom - pričam je velel vojni minister, da se morajo vsaj dve uri po zaključeni obravnavi podati na svoja stalna mesta.

Pariz, 6. septembra. Po sklepu vojnega sodišča povabi vlada Schwarzkoppa in

Panizzardijska, naj prideta v Rennes pred sodišče. Povabila dojdejo vojnemu ministru, ta jih izroči ministru za pravosodje, ki o tem sporoči zunanjemu ministru Delcasse-ju. Poslednji se obrne na poslanika v Rimu in Berlinu, ki storita potrebne korake. Pričama bo na prosto dano, da prideta osebno v Rennes ali pa pred kakim domačim sodnikom izpovesta svoje mnenje, ki se diplomatskim potom doloži vojnemu sodišču.

Pariz, 6. septembra. Položaj v Rue Chabrol je neizpremenjen. Včeraj dopoldne so pometali Guerinovih tovariših na ulico nekaj sprijenih konserv, ki so baje okužile vso okolico.

Bruselj, 6. septembra. Na shodu v Charleroi je sklenilo trideset socialističnih društev soglasno, da se po vsi deželi prirede shodi in demonstracije proti volilni reformi.

London, 6. septembra. Iz Bombaya poročajo: Glasom poročil „Civil and Military Gazette“ v Lahore se je bil na rusko-afganiški meji vroč boj mej Sirdar Mahomed Ismail-kanom in afganiškimi četami pod poveljništvom polkovnika Mur Mahomed-kana. Poslednje so imele spočetka precejšnjo izgubo, toda ko jim je prišla pomoč, so poglale Ismail-kana v beg. Ušel je na rusko zemljo.

Foulard-svila 65 kr.

do gl. 3-35 meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Hennebergova svila** od 45 kr. do gl. 14-65 meter — v najbolj modernih tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštne in carine presto na dom. — **Vzorci obratno**. Dvojni pisarni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

166 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Curich**. 12-9 2

Rapidol je izvrstno sredstvo za ličenje sobnih tal. Isto odstranja in preprečuje lepljivost ličenih desk. Edina prodaja za Kranjsko pri trdku **BRATA EBERL** v Ljubljani, Frančiškanske ulice. — Vnanja naročila po povzetju. 228 1 12-6

Išče se organist in cerkvenik.

Kjé, pové upravništvo »Slovenca«. 719 3-2

Dr. Matej Pretner,

odvetnik v Trstu,

ima od 25. avgusta 1899 naprej

svojo pisarno

v Via della Cassa di Risparmio šte. 7,

II. nadstropje,

697 3-3

(nasproti tržaške Cassa di Risparmio).

Umrli so:

3. septembra. Frančiška Cilar, zidarja žena, 71 let, Konjušne ulice 3, spridenje jeter.

V bolnišnici:

31. avgusta. Jožef Tomič, posestnik, 72 let, spridenje jeter.

2. septembra. Elizabeta Brajdič, kuharica, 60 let, myo corditis.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306'2 m., srednji zračni tlak 736'0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
5	9. zvečer	739'1	17'0	sl. jvzh.	jasno	
6	7. zjutraj	738'4	12'2	sl. jvzh.	megla	0'0
	2. popol.	736'6	27'3	sr. jug	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 17'1° normale: 16'3°.

Majhna gostilna

z vrtom in malo kmetijo v trgu **Železna Kaplja** (Eisenkappel) na Koroškem je iz družinskih razmer prav v ceno **na prodaj**. 706 5-5

Vprašanja naj se pošiljajo gosp. c. kr. nad-geometru **Petru Orasche** v Velikovu.

Prostovoljna prodaja.

Na posestvo gosp. Avg. Drelse v Črnavsi meječi

travniki na barju

parc. št. 597. katastr. občina Trnovsko predmestje, v obsegu 13 oralov 477 kvadratnih sežnjev so zelo po ceni **na prodaj**. 720 3-2

Več se izve pri gosp. **Maksu vitezu pl. Premiersteinu** v Ljubljani, Strelške ulice št. 4.

ANT. PRESKER

krojač v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 6
se priporoča preč. duhovščini
v izdelovanje vsakovrstne
duhovniške obleke
iz trpežnega in solidnega
blaga po nizkih cenah.
Opozarja na veliko svojo zalogo
izgotovljene obleke
posebno na **haveloke** v naj-
večji izbiri po najnižjih cenah.
227 47

Oglje za kadilnico

izdeluje
V. A. Winding
v Bistrici ob Dravi, Koroško.
**Znano dobra postrežba in naj-
boljše blago.**
PRAKTISCH und GUT Nastotine spričal je na razpolago. Eno najslad:
Vaše blagorodje!
Oglje za kadilnico, od Vas poslano, smo porabili.
Krasna in primerna iznajdba!
Prosim, pošljite zopet zabojček s tristo kesi tega oglja,
ali po povzetju ali kakor je sicer navada na naslov:
Prečast. malteškega reda konvent v Pragi, III., Kopeljske
ulice 4. Česko.
106 26-4 S posebnim spoštovanjem ves udani
Fra. Fr. Em. Vbl,
t. č. podpripor.
V Pragi, 9. maja 1895.
Plača se lahko tudi šele tedaj, ko se spozna dobrotu blaga.

Razglas.

729 3-1

Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani se prične šolsko leto 1899/1900 **dné 18. septembra** s slovesno službo božjo v stolni cerkvi. Učenci, ki želé **na novo vstopiti v nemški oddelek prvega razreda**, naj se, spremljani od starišev ali njih namestnikov, oglasé **dné 15. septembra** med 9. in 12. uro v ravnateljevi pisarni ter s seboj prinesó krstni list in obiskovalno izpričevalo one ljudske šole, katero so v zadnjem času pohajali. — V **slovenski oddelek prvega razreda** se učenci v tem obroku **na novo ne bodo sprejemali**.

Sprejemne izkušnje se začnejo 16. septembra ob 9. uri.

V **druge razrede na novo vstopajoči učenci** se bodo sprejemali **dné 16. septembra** od 9. do 12. ure. Oni naj s seboj prinesó krstni list, šolski izpričevali zadnjega leta (s potrdilom pravilno naznanjenega odhoda), in ako bi bili oproščeni šolnine ali uživali ustanove, tudi dotične dekrete.

Učenci, ki so **doslej obiskovali ta zavod**, naj se oglašé **dné 16. ali 17. septembra** med 9. in 12. uro dopoldne s šolskim izpričevalom zadnjega polletja.

Po naredbi c. kr. deželnega šolskega sveta od dné 28. avgusta 1894. l., šte. 2354, se smejo učenci, ki po svojem rojstvu ali po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici ali ozemlju c. kr. okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, na tukajšnji gimnaziji sprejemati le izjemoma v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta.

Vpisovanje učencev, sprejemne in ponavljalne izkušnje se vrše v **starem gimnazijskem poslopju** (na Vodnikovem trgu).

Ravnateljstvo c. kr. velike gimnazije v Ljubljani,
dné 6. septembra 1899.

Telefon šte. 135.

Kupuje in prodaja vse zdej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana

BANKA Maks Veršec
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet šte. 847-533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Sprejema **hranilne vloge** v tek. računu (Giro-konto),
obresti od dné do dné po 4 1/2 %.
Poštno-hranilnišne položnice so na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 5. septembra.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 15 »
Avstrijska zlata renta 4%	118 » 15 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 35 »
Ogerska zlata renta 4%	118 » 15 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	95 » 45 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	906 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	876 » 50 »
London vista	120 » 57 1/2 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 90 »
20 mark	11 » 77 »
30 frankov (napoleonor)	9 » 56 »
Italijanski bankovci	44 » 50 »
C. kr. cekini	5 » 69 »

Dné 5. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 » 35 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » 10 »
Dunavske vravnave srečke 5%	128 » 25 »
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 » 60 »
Posojilo goriškega mesta	— » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » 90 »
Priporitne obveznice državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	163 » 50 »
» » južne železnice 5%	117 » 25 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 85 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » 50 »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 25 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3200	— » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	436 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	73 » 60 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » 50 »
Montanska družba avstr. plan.	289 » 80 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	182 » 50 »
Papirnih rubljev 100	127 » 37 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — **Promese** za vsako žrebanje.
Kulturna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče višjega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.